Як выскочыў воробіей

ЯК ВЫСКОЧЫВ ВОРОБІЕЙ

Песні, колыханкі, забаўлянкі і вылічанкі
белорускіх діті з Пудляшша

Рысункі
Міраслаў Здрайкоўскі

Об’еднаньне
Музей Малуой Батькувшчыны ў Студзіводах
2008

Wybór tekstów i redakcja:
Elżbieta i Doroteusz Fionikowie

Rysunki:
Mirosław Zdrajkowski

Konsultacja:
Maria, Mikołaj i Aleksander Zdrajkowscy
Maksim i Ilja Fionik

Opracowanie typograficzne:
Adam Pawłowski

W zbiorze wykorzystano materiały zarejestrowane przez Annę Fionik, Irenę Ignatowicz, Stefana Kopę, Antoninę Kunę, Lidię Martyniuk, Anatola Martynowicza i zespół Żemerwa

Publikację zrealizowano przy wsparciu finansowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

Wydawca: Stowarzyszenie Muzeum Małej Ojczyzny w Studziwodach,
17-100 Bielsk Podlaski, tel. 085 730 77 35, ul. Leśna 13, e-mail: dfionik@o2.pl

ISBN 978-83-925074-4-4

Wydanie I

Druk:
ORTHDRUK
Białystok, ul. Składowa 9
tel. 085-742-25-17

Слово од складальнікув

Оддаем в Вашы рукі пэршы, ілюстрованы зборнік фольклёру, які адрэсуем белорускім дієтям з Пудляшша. Зборнік нэзвычайны. Тут нэ туолькі чудны тэксты, створоны поколенямі нашых зэмлякуов. Тут таксамо прэчудны малюнкі, які повінны допомогчы одчуті хорувство нашуй малуой батькувшчыны.

Наша малая батькувшчына – Пудляшшэ – разностайна. Таксамо Белорусы, які тут жывут здавна, залежно од околіць, мают разны традыцыі, звычаі, мову. Белорусы с-пуод Белостока, Городка чы Сокуолкі говорат інакш чым іх браты од Бельска, Гайнувкі і Семятыч. Мова пэршых блізька на тэпэрышню літэратурну, у другіх жэ – на давню літэратурну мову, якую называем старобелорускую. Тутэйшы людэ звут еі простою, своею, руською мовою, часом і пудляшскою. Тому Белорусы з-над Нарвы, Локніці, Орлянкі, Нурця чы Буга мают вэлікі гонор, што заховалі такую гісторычну мову і повінны говорыті на юой і пісаті.

Так, як дорослы людэ творылі своіе піесні, оповесці, вершы, мают свою твуорчосць і діеті. І добрэ, колі чуют і учацце еі од малого, од колыскі. З песенькамі, колыханкамі, забаўлянкамі чы вылічанкамі входят в іх гукі руоднуй мовы. Воны учат уражлівосці на окружаючы свіет, пэрэдают одчуванне народного гумору.

Наш зборнік почынают вітальные колядкі, якіх адрэсатамі е хлопчыкі і діевчынкі. По іх ідут піесні і заклічкі, звязаны з Новым Роком – Гоготухою і Хрышчэннём Господнім. А далей – прыбауткі, колыханкі, забаўлянкі і вылічанкі, які співалісе і говорылісе нэзалежно од поры года. Всіе тэксты запісаны з захованём особлівосці вымовы поособных вёсок.

Всіем чытачам і оглядальнікам зборніка жадаем прыемных уражэнь. Марым, коб сіета кніжка стала для наймолуодшых чытачуов подручніком матчынуй і батькувской мовы. А для старыейшых поворотом до краіны дітінства. Нашым сыночкам Максімкові і Ільяткові дякуем, што далі натхненне для створыеня сіетуй кніжкі.

Дорофей і Елізавета Фіёнікі

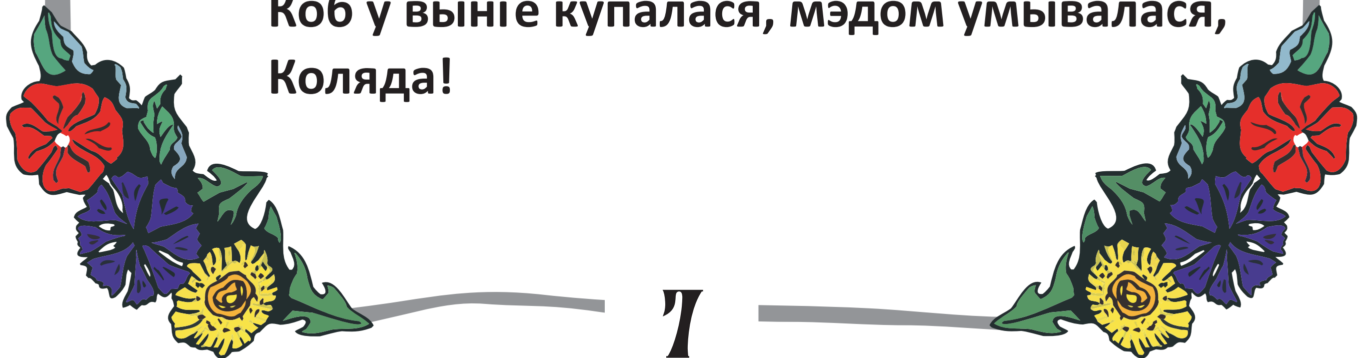
Чый то сыночок садыв садочок,
Коледа!
Садыв садочок, всё з вышэнёчок,
Коледа!
Олі сыночок садыв садочок,
Коледа!
А в туом садочку всё хорошое,
Коледа!
Вышні, чэрэшні, грушкі, яблушкі,
Коледа!
Грушкі, яблушкі час обтрэсаті,
Коледа!
Молодого Ваню час в школу даті,
Коледа!
С школы узявшы до вуойська даті,
Коледа!
З вуойська узявшы помужоваті,
Коледа!

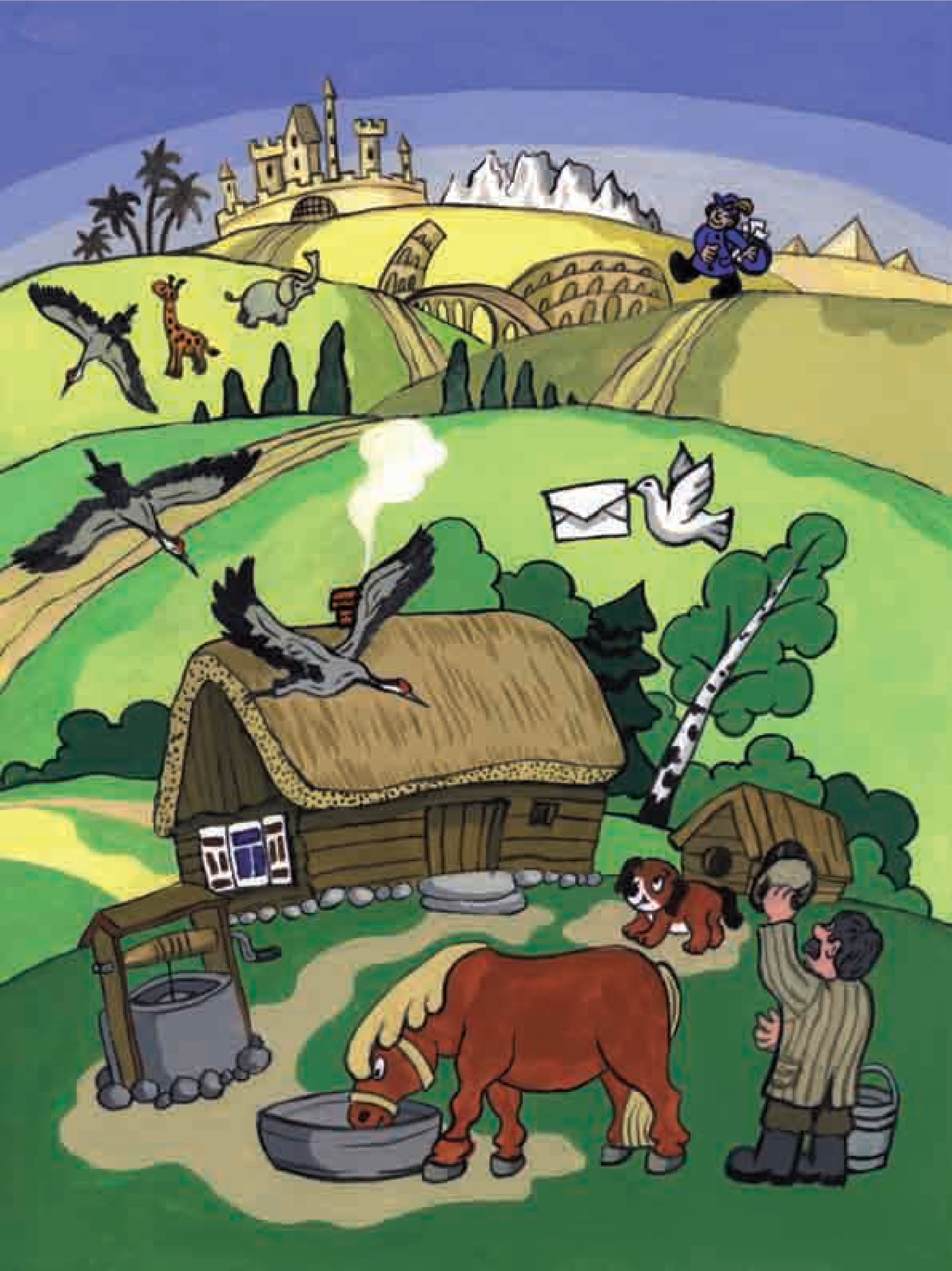

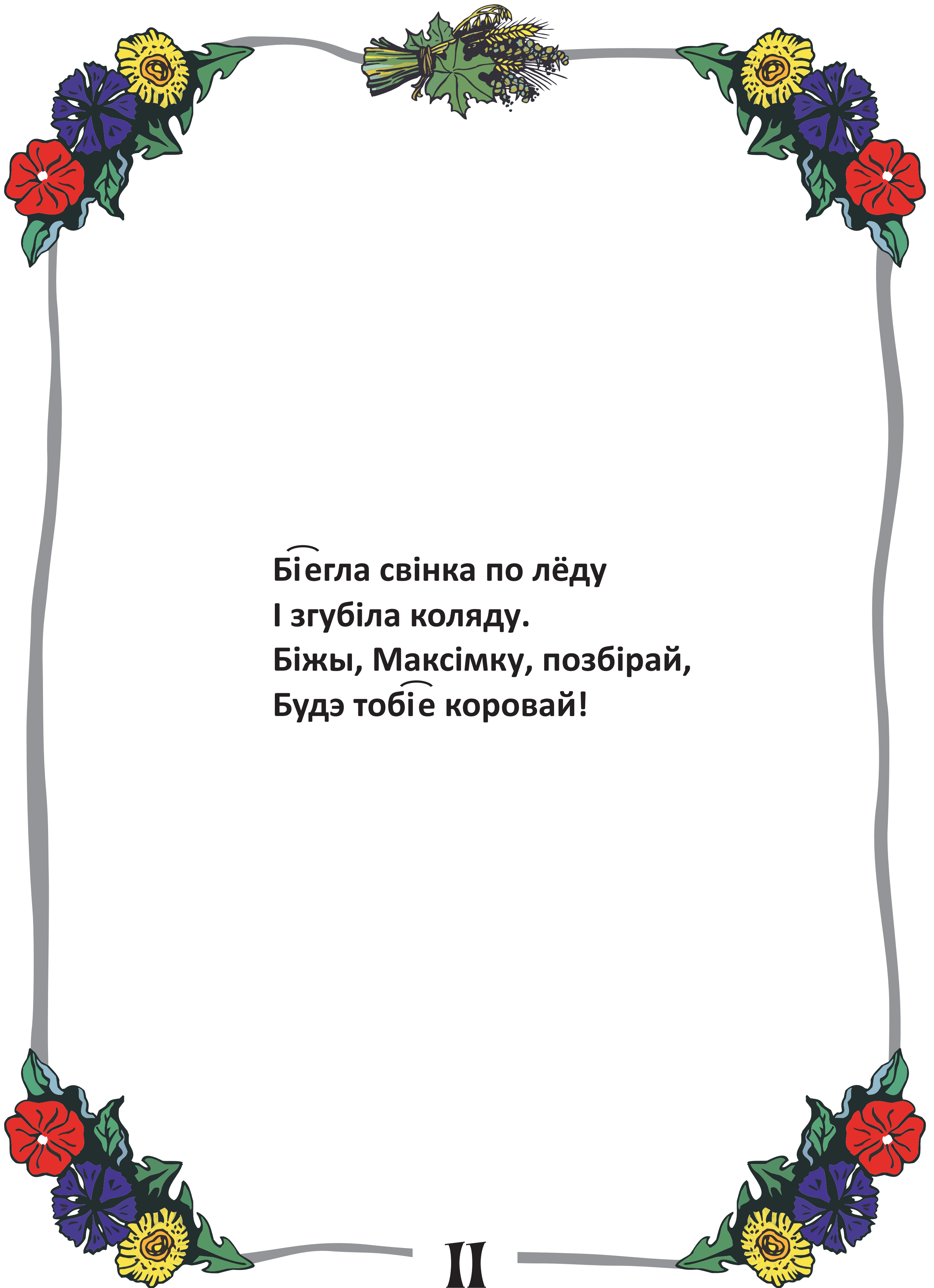
Там по мосціку, по золотому,
Коляда!
Там біжат, стучат колядоўночкі,
Коляда!
Пытаюцця оны до нового двору,
Коляда!
До нового двору, до пана Іванка,
Коляда!
А у пана Іванка двуор тынованы,
Коляда!
Двуор тынованы, сад вышнёваны,
Коляда!
А за тым столом сэдіт молода Ніна,
Коляда!
Косу, росу чэшэ, в Бога долі просіт,
Коляда!
Ой, дай жэ мніе Божэ добру доленьку,
Коляда!
Коб у выніе купалася, мэдом умывалася,
Коляда!

Ой, там по травіе, там по муравуой,
Коляда!
Ой, там ходыло тры журавонькі,
Коляда!
Пілі і елі, той полетіелі,
Коляда!
Селі жэ воны в пана Грышэчкі,
Коляда!
Пані Насцечка дочку повіла,
Коляда!
Дочку повіла, сына задала,
Коляда!
Пытаю я в вас тры журавонькі,
Коляда!
Чы нэ бачылі сынка Вітіечкі,
Коляда!
Сынко Вітіечко в короля служыт,
Коляда!
В короля служыт, лісты розносыт,
Коляда!
Пэршы лісточок то й до матэнькі,
Коляда!
Другі лісточок то й до батэнька,
Коляда!
Трэті лісточок то й до мілэі,
Коляда!

Біегла свінка по лёду
І згубіла коляду.
Біжы, Максімку, позбірай,
Будэ тобіе коровай!

Гу, гу, гу

Васілёва маті
Пошла гоготаті,
Старых ліет спомінаті.
Роді Божэ жыто
На новое ліето!
Корч корчысты,
Стэб стэбэлісты,
Колос з колосочка,
Будэ жыта бочка.
Стэлісь стэбэліця!
Будэ мыска пшэніці,
В діежці зыхуодно,
В клуні молуотно,
А в хаті рожа,
Господыня гожа.
Гу-гу-гу!
Дайтэ кішку як дугу!

Прылетала ластовонька,
В окенэчко заглядала.
Чы е ўдома пан господар,
Чы е ўдома господыня?
А я бачу сыдят собіе в кунэць стола,
На ім шуба барзо нова,
А в туой шубі калітонька.
В туой калітцці по сто злоты.
По сто злоты, по чэтыры
Колядныччкам одлічылі.
Сэ даетэ, то даетэ
Моіх нуожок нэ томіетэ.
Моіе нуожкі былюсенькі,
Од морозу зымнюсенькі.

Панна Марыя
На прыстолі стояла.
Два крыжы трымала,
А трэтім кадыла.
Кадіетэся людэ
Хто в цэркві будэ,
А хто нэ будэ,
Богу свіечку ставтэ,
А нам піруог дайтэ!
Клё-клё-клё!
Одчыняй пане окно,
На тобіе хрыстка,
Дай нам піровка!

Дождждык, дождждык пэрэстань!
Мы поі͡едэм на Ердань
Богу молітісь,
Хрысту поклонітісь.
Я ўбога сірота
Отворыла ворота
Ключыком, замочком,
Шолковым платочком.

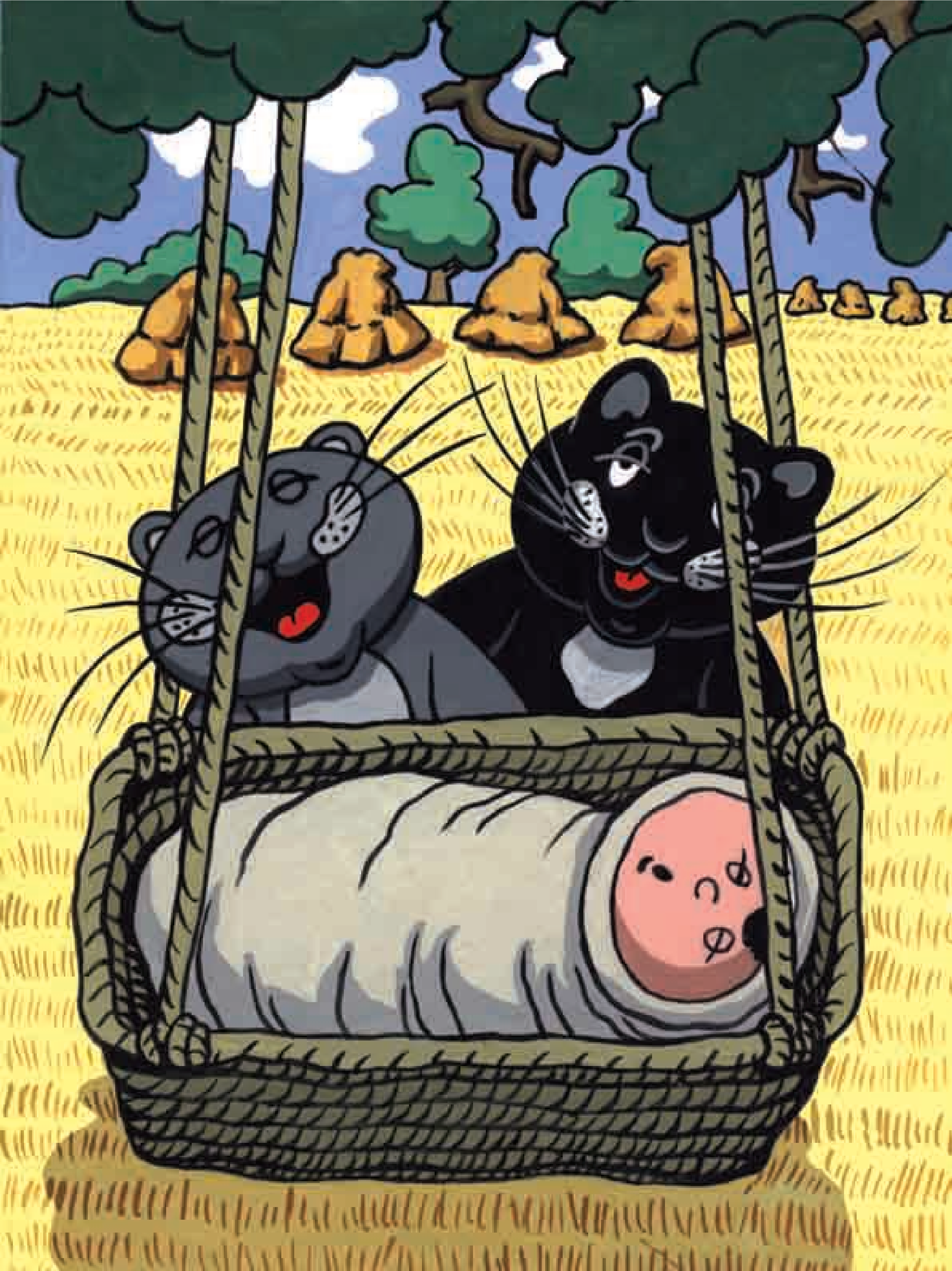

Люлі, люлі, люлі
Прылі͡етелі куры.
Сталі сокотаті –
Нэма чого даті.
Ні гороху троху,
Ні ячмэню жмэню.

Кую, кую нуожку
Поіеду в доруожку.
Доруожка крывая,
Кобылка сліпая.
Еду, еду, еду
Нігдэ нэ доіеду.
Прыпрагу сороку
Поіеду далеко.
У новуой кошулі
До моіе бабулі
Хутэнько доіеду,
Коб поспіеті до обіеду.
Діед дасць пірожка
І табакі з рожка.

А-аа, коткі два
Шары буры обыдва
Оні ніц нэ робілі,
Ту͡олько Нютку бавілі.
Од вэчора, аж до раня
І од раня до вэчора
Покуль мама прыдэ з поля,
Прынэсэ качку й качора.
А ў качкі злоты значкі,
У качора сіні пёра.

Люлі, люлі, люлі,
Пушоў коток на гулі.
Одморозіў лапкі,
Прышоў грэтісь ў хатку.
У хатку погрэтісь –
Нэма дэ подіетісь.
Уліез бы на палаткі,
Но боіцця маткі.
Пошоў бы на вышкі,
Но боіцця мышкі.
Там мышы дурыелі,
Коту хвуост об’елі.
Пушоў котік у ліесок
І знайшоў поясок,
А кошэчка забрала
І дітяті оддала.
Пошоў куот пуод мосток,
Злапаў рыбу за хвосток.
Чы самому з’есті,
Чы дітяті нэсті.
Думаў котік, думаў,
Думаў і прыдумаў
І сам разік укушу,
І дітяті прынэсу.

Біегав зайчык по капусті,
Носів ляльку в рабуой хусці.
Постуой, зайку, дам я ляльку.
Нэ постою, бо мам свою.

Ходів зайчык по капусці.
Лапав діеті в чорнуй хусці.
А котора запішчыт,
Тую daліей заташчыт.

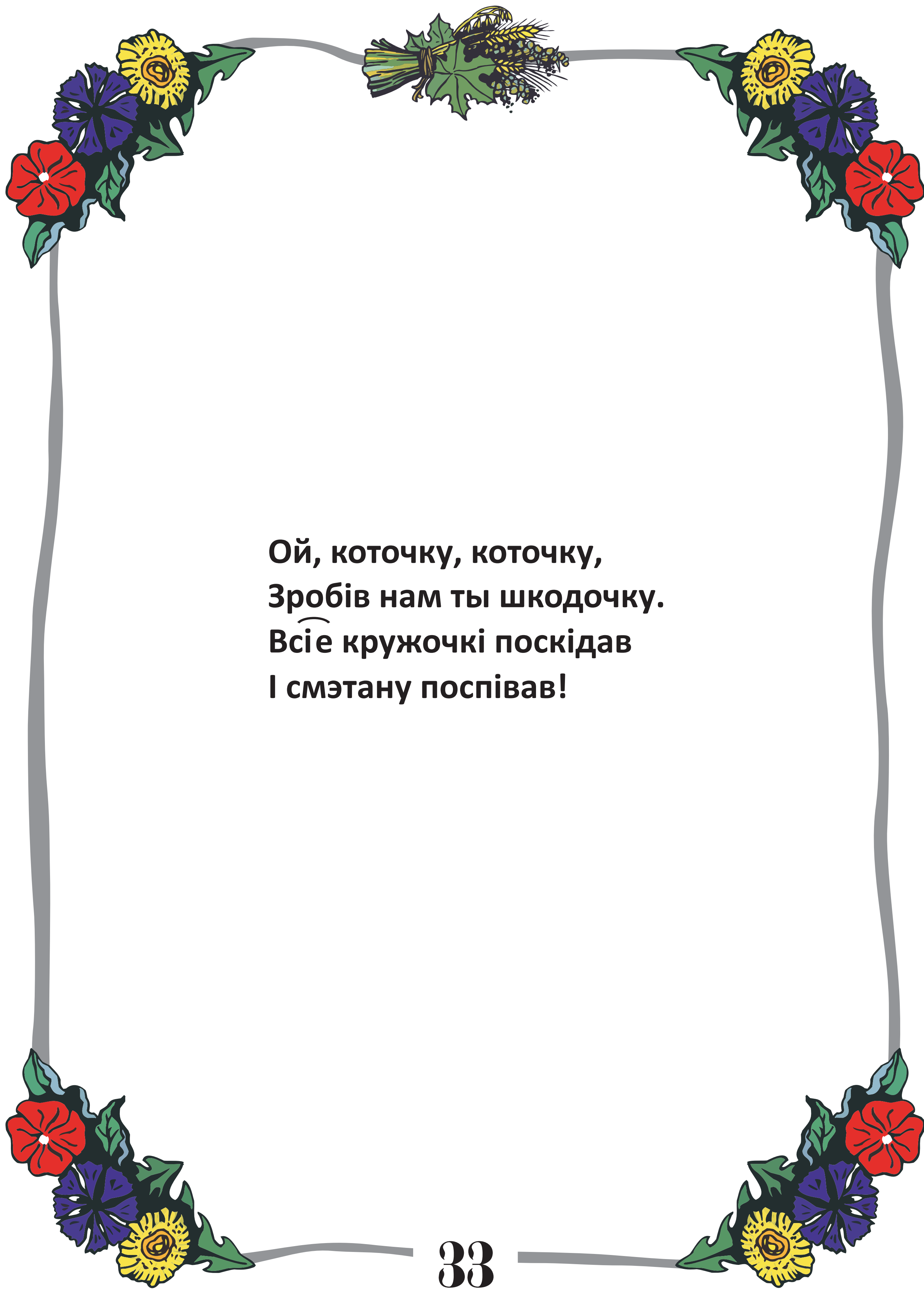
Біегав зайчык по капусті,
Носів ляльку в жовтуй хусці.
Чужым діетям продавав,
А нашому так оддав.

Кую, кую нуожку
Поіедэм в доруожку.
Доруожка крывэнька,
Кобылка сліпэнька.
Зачэпіліся за пэнь
Простоялі ціелы дэнь.
Ані дров, ані лучыны,
Оно дэнь зволочылі!

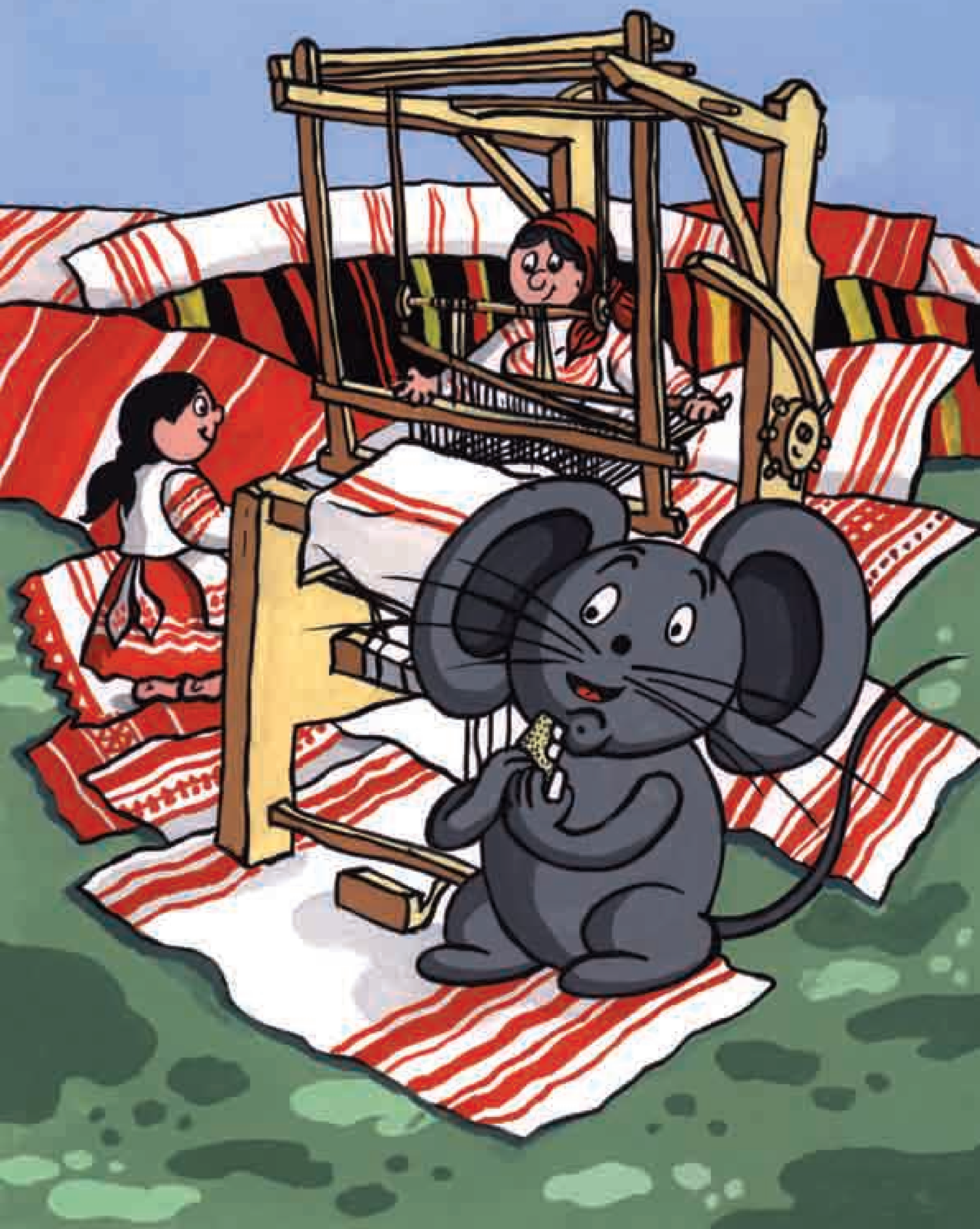

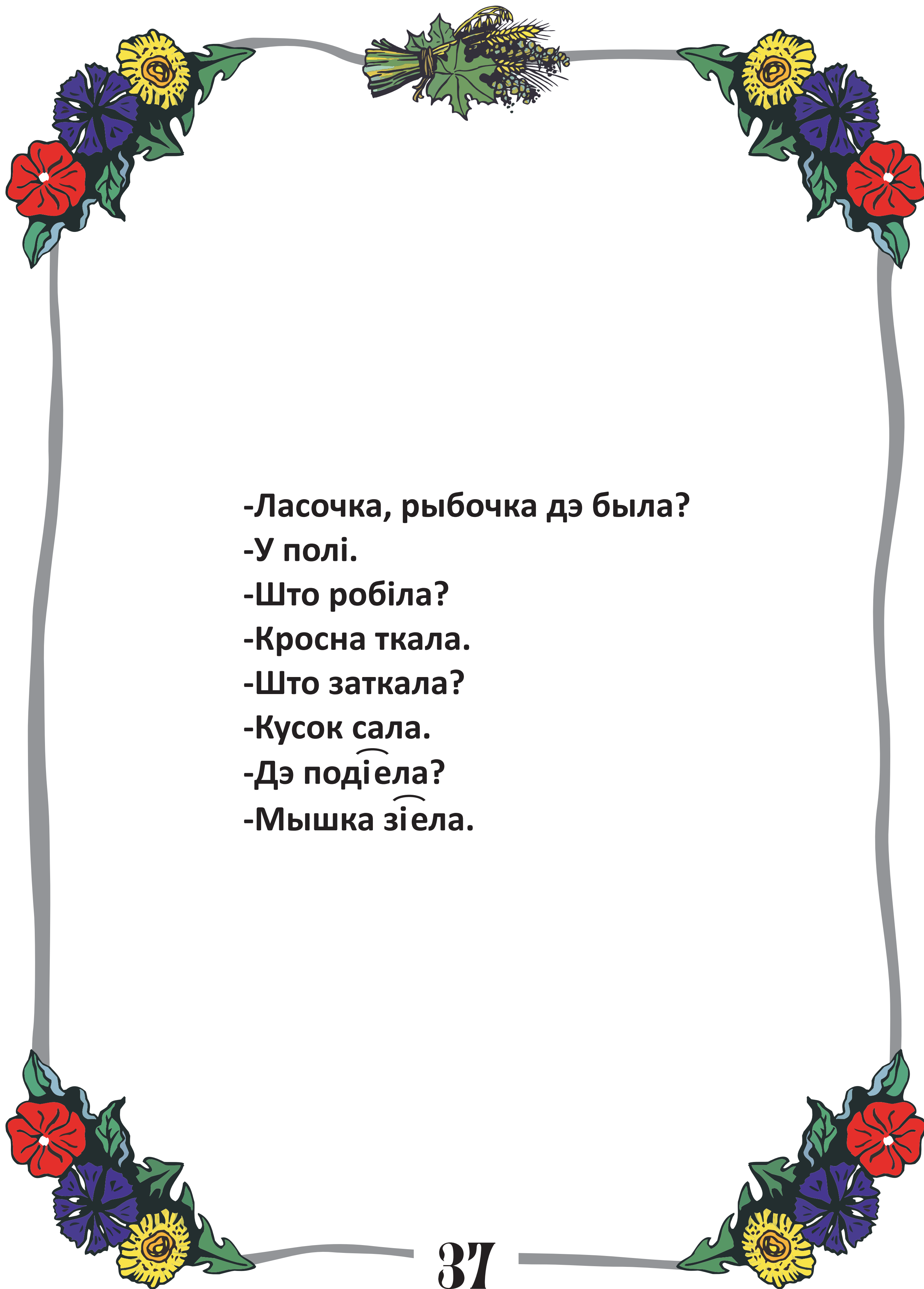

Ой, коточку, коточку,
Зробів нам ты шкодочку.
Всіе кружочкі поскідав
І смэтану поспівав!

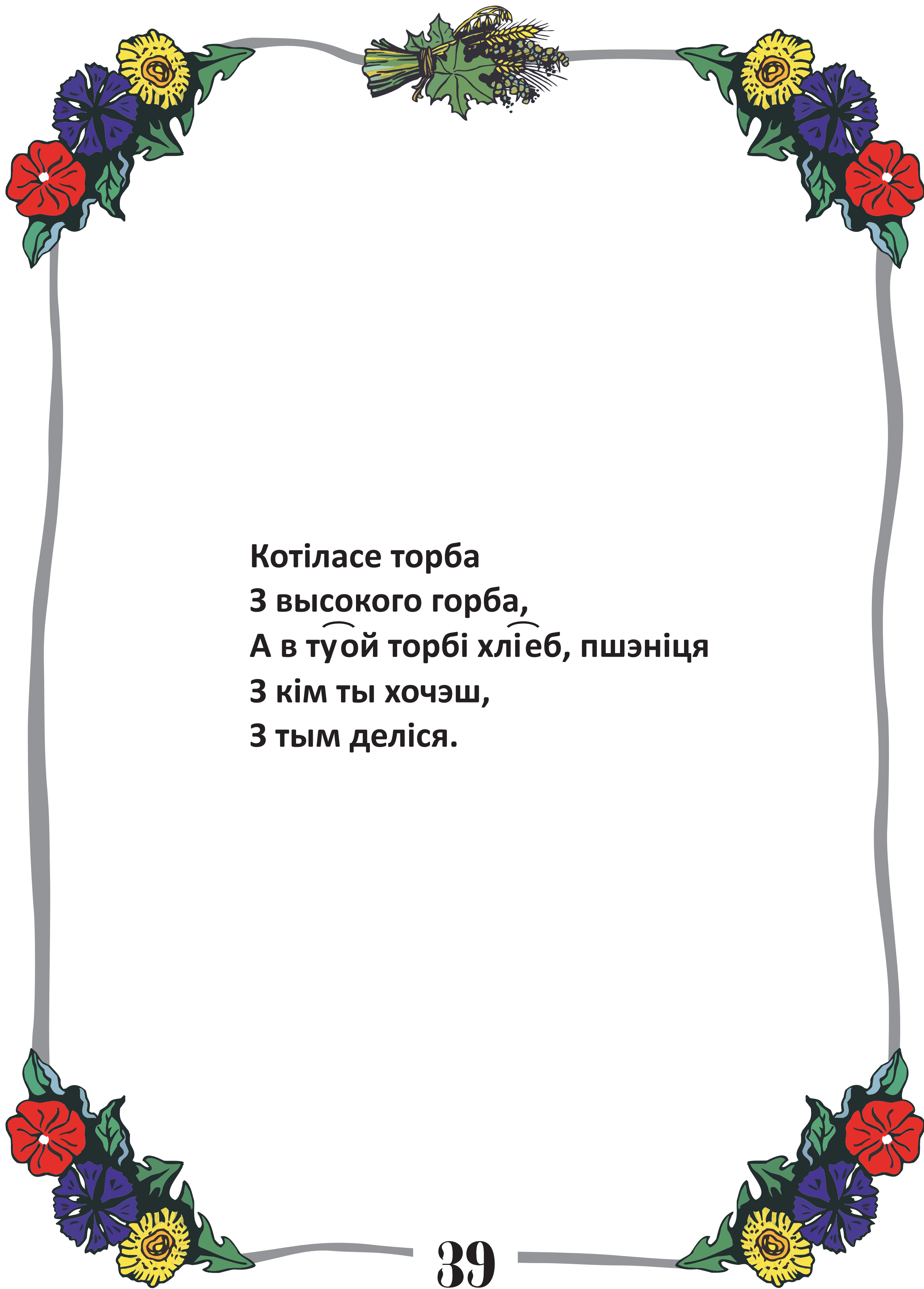
Сорока ворона
По прыпечку ходіла,
Діетям кашку варыла.
Тому дала, тому дала,
А тому, чах – шыйку закрунула,
А сама фыр-фыр-фыр полетіела,
До крыніці воду піті,
На бэруозку гніздо віті.
І на діедка клуню сіела.

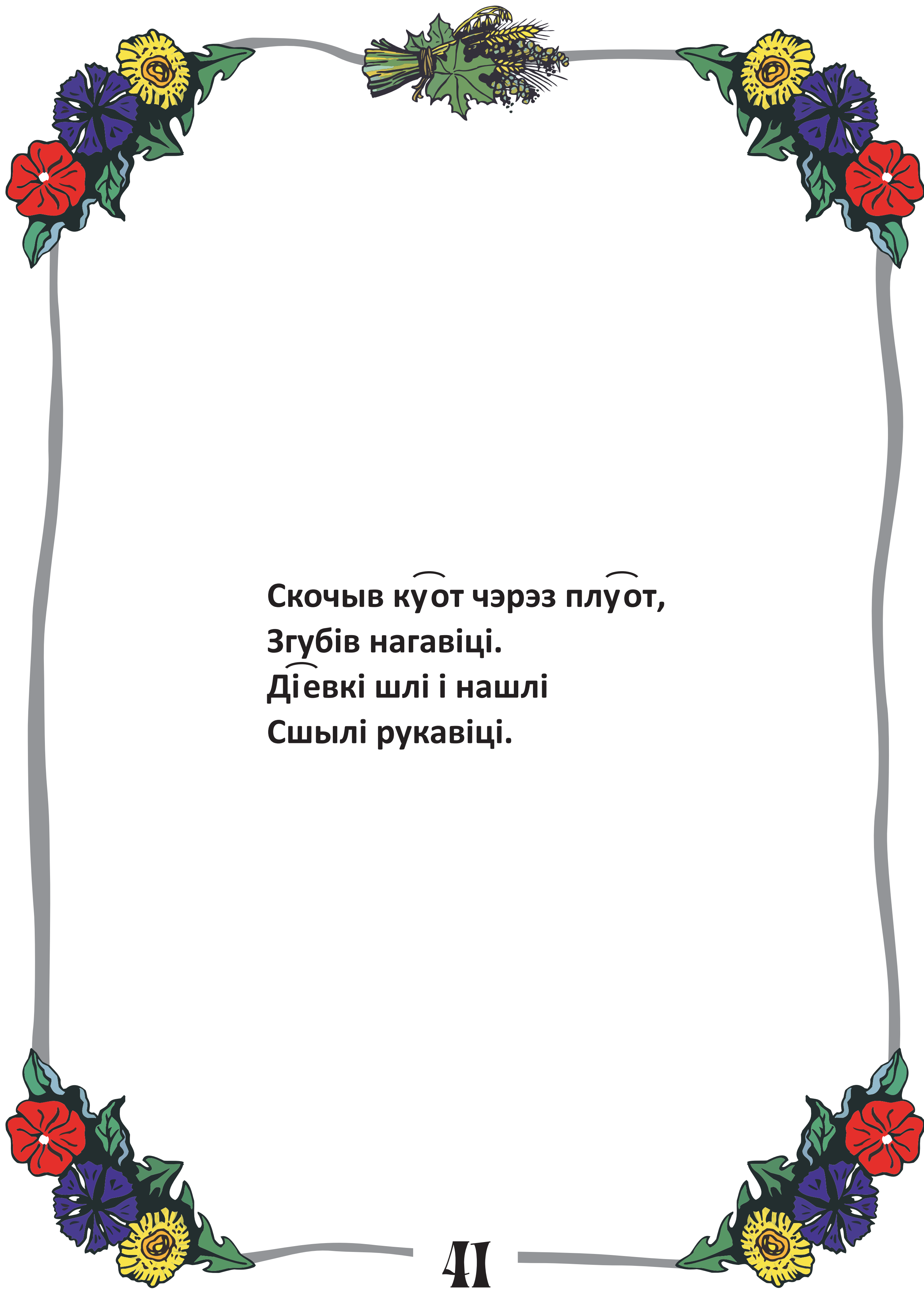
-Ласочка, рыбочка дэ была?
-У полі.
-Што робіла?
-Кросна ткала.
-Што заткала?
-Кусок сала.
-Дэ подіела?
-Мышка зіела.

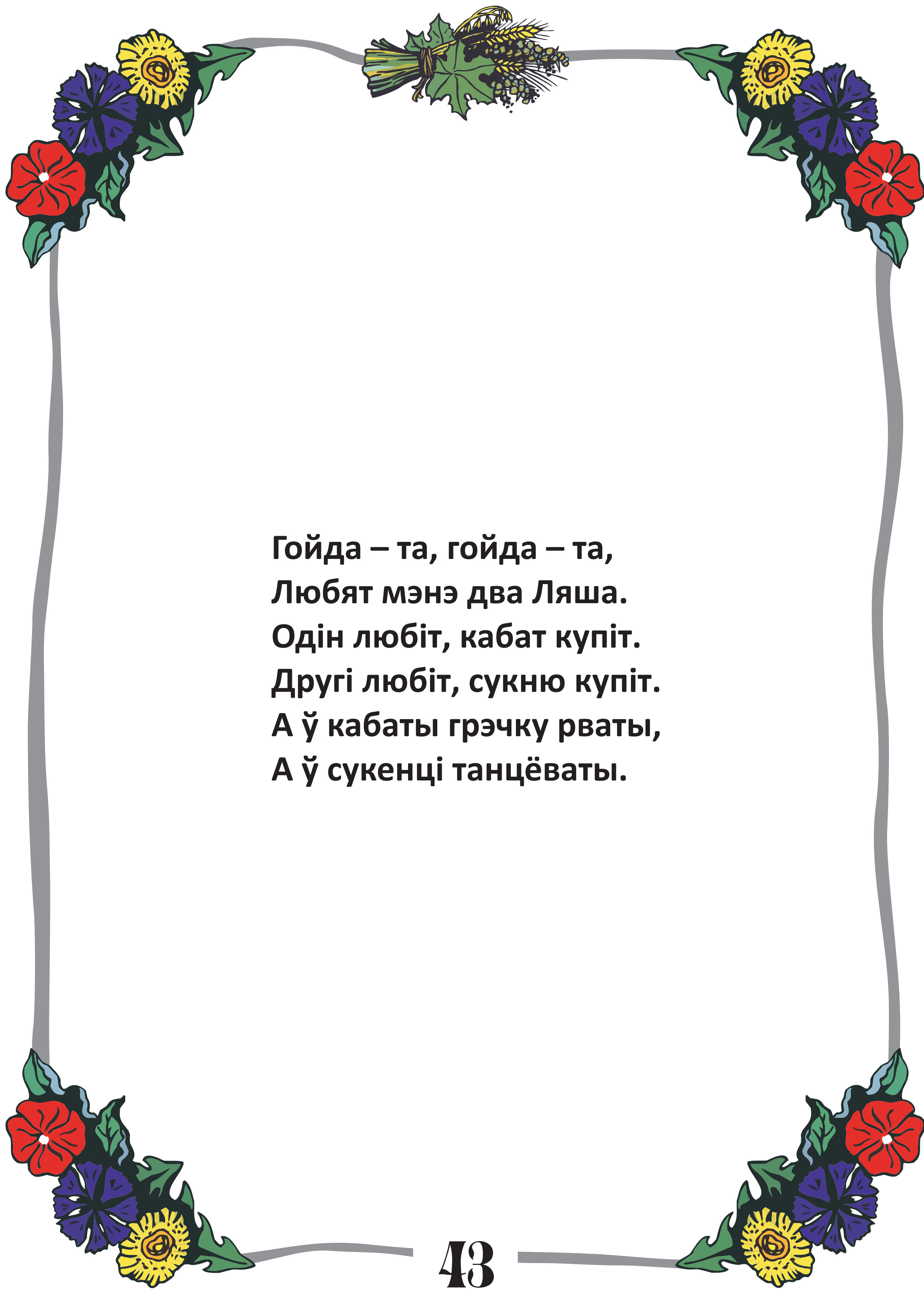
Котіласе торба
З высокого горба,
А в ту͡ой торбі хлі͡еб, пшэніця
З кім ты хочэш,
З тым деліся.

Скочыв куот чэрэз плуот,
Згубів нагавіці.
Діевкі шлі і нашлі
Сшылі рукавіці.

Гойда – та, гойда – та,
Любят мэнэ два Ляша.
Одін любіт, кабат купіт.
Другі любіт, сукню купіт.
А ў кабаты грэчку рваты,
А ў сукенці танцёваты.

Гой да-да, гой да-да,
Поіедэмо до пана
А той пан на вэрбіе
І стыляе в воробіе.
Настрыляв купку!
Збудовав будку
На туой будці дівоса –
Вэрбовыя колёса.
Поедэмо до ліеса
Надэрэмо лычкі.
Поплетэмо постэльціе,
Ляжэм спаті на пэчые.

Грыпыно-лупыно, іды до мэнэ –
Нэчого нэ будэш робыты в мэнэ.
Не будэш робыты нычого в мэнэ.

В мэнэ е вовчок – вымые горшчок,
В мэнэ е сова – напэчэ сама,
Напэчэ, напэчэ, напэчэ сама.

В мэнэ е сокуол –
Наварыт, подасьць на стуол,
Подасьць, подасьць на стуол.

В мэнэ е качкі –
Попрачут, помыют ложкі,
Помыют, помыют, помыют ложкі.

Танцёвала рыба з ракам,
А пэтрушка з пастэрнаком,
А цібуля з часныком,
А бабуля з дідулём.

Вышла баба на гуліцю,
Поскакала козака.
Посаділа стара баба
На двуох яйцях гусака.
Сідиев гусак тыждэнь,
Сідиев двіе нэдіелі,
Пошла баба поглідіеті
Мышы яйця зіелі.

Колыхала баба дыеда,
Од снэданя до обіеда
На вульховуй жэрдці.
А дыед спаты то нэ хочэ,
Туолько з бабой жартоваты.
Колыхала баба ўнука
І вхопіла вокном сука.
А ты сучка нэ брэшы,
Лепей внучка прынэсі.
Танцёвала баба з дыедом
І згубіла торбу з хліебом.
О, то ж тобіе танцёване,
Што згубіла харчоване.

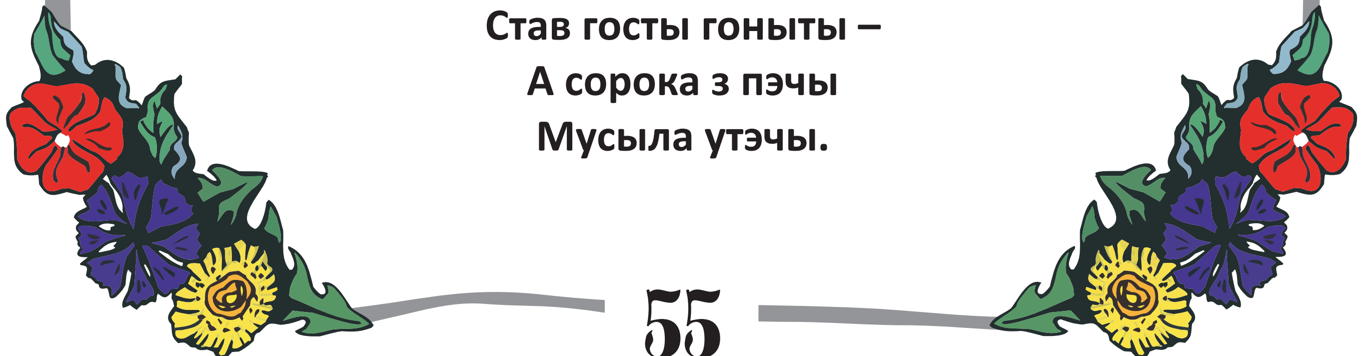
Як выскочыв воробі͡ей – на прыпычку дыво.
Як нажав ву͡он пшэнычэнькі, наробыв ву͡он пыва.
Штыры тычкі хмэлю дав, а поту͡ом жаловав –
Став думку думаты і госты збыраты.

Мы з комара-комарыка сала надовбэмо.
Мы з комара-комарыка кувбас наробі͡емо.
Штыры салі насолілі, сто кувбас наробылі.
Схабы прыпыкалі – до столу͡ов давалі.

Як прылеті͡ев воробі͡ей госты выглідаты,
Ву͡он заздрі͡ев малым очком
– вжэ й крошку выдаты.
- Лежыт крук – круті͡ель, за ім брат – журавэль
І его сыныці – ру͡одныя сэстрыці.

А сорока бі͡елобока пі͡еч вымытае,
А ворона старожона – пырогі саджае.
- А сыныці на поліці ножэнькамы туп, туп –
Коб нам булі варэнікі, то мы елі б тут, тут.

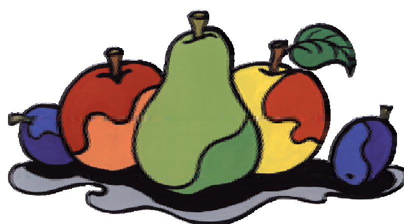
Чорны крук, взявшы друк,
Став госты гоныты –
А сорока з пэчы
Мусыла утэчы.

JAK WYSKOCZYW WOROBIEJ

Pieśni, kołysanki, zabawianki i wyliczanki
białoruskich dzieci z Podlasia

Teksty w transliteracji polskiej, jako pomoc dla tych, którzy będą mieć trudności w prawidłowym ich przeczytaniu. Wszystkie akcentowane samogłoski posiadają znak akcentu; w przypadku litery o jest to jej podkreślenie. Dyftong, oznaczony łukiem, jest zawsze akcentowany.

Czyj to synoczok sádyw sadóczok,
Kolada.
Sádyw sadoczok wsio z wyszenioczok,
Kolada.
Náści synoczok sádyw sadoczok
Kolada.
A w tuom sadoczku wsio choroszoje,
Kolada.
Wýszni, czerészni, hrúszki, jabłúszki
Kolada.
Hrúszki, jabłúszki czas obtresáti,
Kolada.
Mołodoho Wániu czas w szkołu dáti,
Kolada.
Z szkoły uziáwszy do wuojśka dáti,
Kolada.
Z wuojśka uziáwszy pomużowáti,
Kolada.

Gredele k. Orli; kolęda-pozdrowienie rodzicom i synkowi

Tam po mosciku, po zołotomu
Kolada,
Tam bižát, stuczát koladounoczki
Kolada,
Pytájuccia oný do nowoho dworu,
Kolada,
Do nowoho dworu, po pana Iwanka,
Kolada.
A u pana Iwanka dwuor tynowány,
Kolada,
Dwuor tynowány, sad wiszniowány,
Kolada.
A za tym stołom sédit mołodá Nina,
Kolada,
Kosu, rosu czésze, w Boha doli prosit
Kolada.
Oj, daj że mnie Bože, dobru doleńku
Kolada,
Kob ja u wynie kupáłasia,
Kolada,
U wynie kupáłasia, médom obliwáłasia,
Kolada.

Grabowiec k. Dubicz Cerkiewnych;
kolęda-pozdrowienie dziewczynce

Oj, tam po trawie, tam po murawuoj
Kolada.
Oj, tam chodyło try żurawońkí,
Kolada.
Pili i jeli, toj poletielí,
Kolada.
Sieli że woný w pana Hryszeczkí
Kolada.
Pani Nascieczká doczku powiłá,
Kolada.
Doczku powiłá, sýna zadałá,
Kolada.
Pytajú ja w vas try żurawońkí,
Kolada.
Czy ne baczylí sýnka Witieczkí,
Kolada.
Sýnko Witieczko w korolá służýt
Kolada.
W korolá służýt, lísty roznosýt,
Kolada.
Pérszy listoczok, to j do máteńki
Kolada.
Drúhi listoczok, to j do báteńka,
Kolada.
Tréti listoczok to j do míłeji,
Kolada.

Grabowiec k. Dubicz Cerkiewnych;
kolęda-pozdrowienie chłopczykowi

Biehła swínka po lodú
I zhubíła koladú
Biżý Maksímku pozbiráj
Búde tobie korowáj.

Grabowiec k. Bielska Podlaskiego;
na Nowy Rok

Wasilowa mati
Poszła hohotáti,
Nowych lieet wspominati.
Rodi Boże żyto
Na nowoje lieto,
Korcz korczýsty,
Steb stebelísty,
Kołos z kołosoczka,
Búde żýta boczka,
Stéliś stebelícia,
Bude míska pszeníci,
W dieżci zychuodno,
W kłúni mołuotno,
A w chati roża
Hospodýnia hoża.
Hu-hu-hu
Dájte kíszku jak duhú!

Orzeszkowo k. Hajnówki; Hohotucha,
noworoczne pozdrowienie

Pryletała łastowońka
W okieneczko zahladała,
Czy je udoma pan hospodar
Czy je udoma hospodynia.
A ja baczu sydiat sobie w kuneć stoła,
Na im szuba barzo nowa,
A w tuoj szubi kalitońka
W tuoj kalitci po sto złoty.
Po sto złoty, po czetyry
Koladnyczkam odliczyli.
Se dajete, to dajete
Moich nuożok ne tomiete,
Moi nuożki bylusieńki,
Od morozu zymniusieńki.

Grabowiec k. Dubicz Cerkiewnych;
kolęda noworoczna – na Hohotuchu

Pánna Marýja
Na prystóli stojáła
Dwa kryżý trymáła
A trétim kadýła
Kadietesia lúde
Chto w cérkwi búde
A chto ne búde
Bohu swieczku stáwte,
A nam piruoh dájte
Klo-klo-klo,
Odczyniáj panie okno,
Na tobie chrystká,
Daj nam piruożka!

Orzeszkowo k. Hajnówki; w dniu Wodohryszcza – Chrztu Pańskiego dziewczęta chodzą od domu do domu, głosząc to pozdrowienie; w rękach trzymają gałązki dębu, upiększone wstążkami

Dożdżyk, dożdżyk perestáń
My pojédem na Jerdáń
Bohu molítiś
Chrystú pokłonítiś
Ja uboha sirotá
Otworýła worotá
Klúczykom-zamoczkom
Szołkowym płatoczkom.

Ryboły

Luli, luli, luli
Pryletieli kury
Stáli sokotáti
Néma czoho dáti
Ni jaczméniu żméniu
Ni horochu trochu.

Ryboły

Kúju, kúju nuożku
Pojedu w doruożku
Doruożka krywája
Kobyłka slipája
Jédu, jédu, jédu
Nihdé ne dojédu
Prýprahu soroku
Pojedú daléko
U nowuoj koszuli
Do mojé babúli
Chúteńko dojédu
Kob pospieti do obiedu
Died daśt' pirożká
I tabáki z rożká.

Ryboły

A-a-a, kotki dwa
Szary-bury obydwá
Oni nic ne robilí
Tuolko Niútku bawilí
Od weczora, aż do ránia
I od ránia do weczora
Pokuol mama prýde z pola
Prynesé kaczkú i kaczora
A u káczki złoty znáczki
U kaczora sini piora.

Hołody

Luli, luli, luli
Puszou kotok na húli,
Odmoroziu łápki
Pryszou hrétiś w chátku.
U chátku pohrétiś
Nemá de podietiś
Uliez by na pałátki
No boíccia mátki.
Puszou by na wýszki
No boíccia mýszki,
Tam mýszy duryeli
Kotú chwuost objéli.
Puszou kotik u liesok
I znaszow pojasok
A koszéczka zabrałá
I ditiáti oddałá.
Puszou kuot puod mostok
Złápau rýbu za chwostok,
Czy samomu zjésti
Czy ditiáti nestí.
Dúmau kótik, dúmau,
Dúmau, i prydúmau
I sam rázik ukuszú,
I ditiáti prynesú.
Ryboły

Biehaw zájczyk po kapústi
Nosíw lálku w rabuoj chústi
Postuoj zájku, dam ja lálku
Ne postóju, bo mam swoju.
Chodíw zájczyk po kapústi
Łápaw dieti w czornuoj
chústi
A kotora zapiszczýt
Túju daliej zataszczýt.
Biehaw zájczyk po kapústi
Nosíw lálku w żowtuj chústi
Czużým dietiam prodawáw,
A naszomu tak oddáw.
Ryboły

Kúju, kúju nuożku
Pojédem w doruożku
Doruożka krywéńka
Kobyłká slipéńka.
Zaczepílisia za peń
Prostojáli ciełý deń.
Ani drow, ani łuczýny
Ono deń zwołoczýli.
Ryboły

Oj, kotoczku, kotoczku
Zrobíw ty nam szkodoczku
Wsie krużoczki poskidáw
A naszomu tak oddáw.
Ryboły

Soroka, worona
Po prýpieczku chodíła
Dietiam kászku warýła
Tomú dałú, tomú dałá
A tomú szýjku zakrunúła
A samá fyr-fyr-fyr poletieła
Do kryníci wodu píti
Na beruozku hnizdó wíti.
I na diedka kłúniu sieła.
Studziwody

- Łásoczka-rýboczka, de była?
- U poli!
- Szto robíła?
- Krosna tkáła!
- Szto zatkáła?
- Kusok sáła!
- De podieła?
- Mýszka zjéła!
Ryboły

Kotiłásie torba
Z wysokoho horba
A w tuoj tórbi chlieb, pszenícia
Z kim ty choczesz
Z tym dielísia.
Ryboły

Skoczyw kuot czérez płuot
Zhubíw nahawíci
Diewki szli i naszlí
Sszýli rukawíci.
Ryboły

Hojda-ta, hojda-ta
Lúbiat méne dwa Laszá
Odín lúbit, kábat kúpit
Druhí lúbit, súkniu kúpit
A u kabáty hréczku rwáty,
A u sukiénci táńciowaty.
Reduty

Hoj da-da, hoj da-da
Pojedémo do paná
A toj pan na werbie
I stryláje w worobie
Nastryláw kúpku
Zbudowáw búdku
Na tuoj búdci diwosa
Werbowýja kolosa
Pojedémo do liesa
Naderémo łýczki
Popletémo postelcie
Lážem spáti na peczye.
Hołody

Hrypýno-łupýno idy do mené
Neczoho ne búdesz robýty w mené.
Ne búdesz robýty neczoho w mené.
W mené je wowczok – wymýje horszczok
W mené je sowá – napeczé samá,
Napeczé, napeczé, napeczé samá.
W mené je sokuoł,
Nawáryt, podáść na stuoł.
Podáść, podáść, podáść na stuoł.
W mené je kaczkí
Popráczut, pomýjut łožkí
Pomýjut, pomýjut, pomýjut łožkí.
Prybautka z Malinnik

Tanciowáła rýba z rákom,
A petrúszka z pasternákom
A cibúla z czasnykóm
A babúla z didulóm.
Hołody

Wýszła bába na hulíciu
Poskakáła kozaká
Posadíła stára bába
Na dwuoch jájciach husaká.
Siediew husák týždeń
Siediew dwie nedieli
Pryszłá bába pohlidieti
Mýszy jájcia zjéli.
Hołody

Kołycháła bába dieda
Od snedánia do obieda
Na wulchowuj žérdci,
A died spáty to ne chocze
Tuolko z baboj žartowáty.
Kołycháła bába unúka
I wchopíła woknom súka.
A ty súczka ne breszý.
Lepiej wnúczka prynesí.
Tanciowáła bába z diedom
I zhubíła torbu z chliebom,
O, to ż tobie tanciowánie,
Szto zhubíła charczowánie.
Reduty

Jak wyskóczyw worobiej
Na prypýczku dýwo
Jak nażáw wuon pszenyczéńki
Narobýw wuon pýwa
Sztýry týczki chmélu daw
A potuom żałowáw
Staw dúmku dumáty
I hostý zbyráty.
My z komára-komarýka
Sáła nadowbémo
My z komára-komarýka
Kuwbás norobiemo
Sztýry sáli nasolíli
Sto kuwbás narobýli
Schábý prypykáli
Do stołuow dawáli.
Jak pryletiew worobiej
Hostý wyhladáty
Wuon zazdriew małým oczkom
Wże j kroszku wydáty.
Leżýt kruk-krytiel
Za im brat – żurawél
I joho synýci –
Ruodnyja sestrýci.
A soroka biełoboka
Piecz wymytáje.
A worona starożona
Pyrohí sadżáje.
A synýci na políci
Nożeńkámy tup-tup
Kob nam buli warenýki,
To my jeli b tut-tut.
Czorny kruk, wziáwszy z ruk
Staw hostý honýty
A soroka z péczy
Músyła utéczy.
Prybautka z Malinnik

Змест